

Ceferí Olivé, personalitat artística

L'obra de Ceferí Olivé és el resultat de la combinació de tres elements cabdals: emotivitat, descripció de la naturalesa i domini de la tècnica, els quals es tradueixen en una destra harmonització de valors cromàtics, texturals i expressius. De lectura fàcil, el llenguatge és directe i explícitament descriptiu, i dóna lloc a conjunts on el literalisme narratiu s'encavalca amb altres elements inèdits, que transformats, ben sovint, esdevenen punts significatius i cabdals de la composició.

Bon observador, Ceferí Olivé va més enllà de la immediatesa de les coses. Una comprensió àgil de l'espai li facilita l'anàlisi activa, a partir de la qual els elements més intrínsecs es particularitzen i aconsegueixen representar, amb mestratge singular, la irrepitibilitat precisa d'un instant. D'afinada sensibilitat, és capaç, fins i tot, de captar efectes atmosfèrics i d'incorporar-los, plàsticament, al contingut del text; amb la qual cosa aconsegueix una unitat plàstica i una total correspondència de gammes melòdiques o d'harmonies que tant poden combinar-se per tonalitats com per intensitats diferents, alhora que determinen l'esquema compositiu.

És significativa la rapidesa de moviment que plasma amb la pinzellada, de taques àmplies i, normalment, escasses veladures, la qual es introdueix en la narrativa una especial validesa en la descripció d'instantanèïtats o moments, i a més la dotan d'una força expressiva singular.

Ceferí Olivé domina les estratègies de la pintura a l'aigua i amb elles, la pinzellada segura, intuïda abans de ser tramesa al paper. Àgil de record, amb una gran facilitat de transcripció, propicia una dinàmica gosada, fàcilment observable en la tècnica expressiva emprada en l'aplicació del color, en la factura textural i en l'agilitat amb què ho connecta. Dinàmica que es mostra, també, en la recerca, selecció i recreació dels indrets, tipologies, costums, ambients i climes.

La tècnica expressiva utilitzada és rica en matisos i en destres empremtes que permeten suggerir, a tall de pinzell, i trametre al conjunt una especial desimboltura que, en molts casos, augmenta els efectes de lluminositat.

En l'obra de Ceferí Olivé el paisatge és una constant en la seva producció. Primer, els paisatges d'arreu de Catalunya i, a partir de la segona meitat dels anys trenta, els d'altres indrets del nord i centre de la geogra-

categoria a un procediment pictòric tan interessant com podia ser-ho l'oli -A. Viribay, 1941-. La importància del seu aquarel·lisme és degut a les determinants intrínseques del tipus d'obra resultant que ha permès crear escola, importància que cal destacar perquè representa la renovació en l'aquarel·lisme tradicional, que passa del detallisme al més apassionat impressionisme amb una tècnica àgil, lliure, de pinzellades àmplies i fines -J.B.

fia hispànica. Els llogarrets més diversos de la costa mediterrània i cantàbrica són, també, motius àmpliament representats en la producció que cronològicament situaríem en la primera i segona etapa de la seva obra artística. Posteriorment, es troba una amplíssima mostra que refereix àmbits urbans o rústics del paisatge anglès, holandès, francès o italià, que ocupa un lloc significatiu en l'índex de centres d'interès.

Ceferí Olivé incorpora a l'aquarel·la nous recursos i aconsegueix, a partir de la dècada dels anys quaranta, donar-li una categoria fins al moment inconeguda. Iniciador d'una generació d'aquarel·listes que pinten segons les seves directrius, l'aquarel·la va entrar en la consideració de gran pintura amb Ceferí Olivé, gràcies a ell s'ha aconseguit donar

Tot i que es poden assenyalar quatre grans etapes en la producció artística de Ceferí Olivé: formativa -fins a l'any 1931-, il·lustrativa -fins a l'any 1952-, de gammes melòdiques -fins a l'any 1973-, d'harmonies per complementar-entonsats -anys 70 i 80-, en conjunt s'observa una continuïtat que permet d'enllaçar i fer el seguiment de tot el procés productiu. Es remarca una forta coherència interna, tot i que la producció és molt extensa -l'any 1972, havia pintat més de 4.000 obres-. És també significatiu el fet que en l'obra de Ceferí Olivé no existeixen canvis pronunciats de ritme, ni tampoc ruptures que suposin replantejaments, si bé dins la tercera etapa

treballa composicions en les quals domina la diagonal. La mobilitat amb què abasta les noves sensacions, genera, a partir del color i de l'instrument, un procés en el qual prioritza la preocupació tècnica seguida d'estadís d'acusada despreocupació, de tal manera que la pintura, segons el moment del procés en què es troba l'artista, presenta una major o menor força expressiva. En síntesi, diríem que Ceferí Olivé encavalca efectes lumínics i cromatisme per aconseguir conjunts d'un interessant valor expressiu; val a dir també que el constant retrobament de determinats valors formals es produeix en la mesura que sensibilitat, instrument i material aposten per noves relacions, i són la conseqüència d'una gran intuïció.